

sunt possibilis, sed etiam possibilis sunt infinita infinite contraria, & in ordine physico, & in ordine morali, quorum propterea rationes essentielles imitabiles essent per se contraria. Quomodo autem rationes tam contrariae possent sociari in Deo? Quomodo sociari in Deo possent rationes qualitatibus in summo contrarietatis gradu correspondentes? An id non esset idem ac fingere Divinam essentiam infinitis contrarietatibus perturbatam, & quasi constitutam ex fortitudine & debilitate, ex luce & tenebris, ex virtute & vitio; atque ut ita loquar, ex ente simul & nihilo?

XXI.
Et ita
Deus nesciret certo
possibilitatem talium
contrarium.

Igitur Deus non habet certitudinem de omnibus possibilibus saltem contrariis, per comprehensionem sui in ratione entis participabilis, quia in Deo esse non possunt; & propterea nec à Deo cognosci possunt in ipso participabilitate illa contraria. Unde sequitur vel Deum non cognoscere omnia possibilis contraria, vel saltem illa non cognoscere in se comprehenso; & ita nec per se comprehensum habere certitudinem de illis posse, contraquam assertum fuerit.

XXII.
Sed inter
possibilis
nullum est
ultimum; &
ita Deus
non videret
terminos suae
potentiae.

Respondeo, & concessa majori nego minorem, pro cuius probatione solvenda dico, quod licet Deus in essentia sua, quatenus participabili, videat possibilis omnia, nihilominus non videt terminum suae potentiae; quia nec possibilis illa videt ullo numero terminata. Certè si Deus videret ultimum possibile, videret terminum potentiae suae: at hoc tam impossibile est, quam horam aeternitatis videre ultimam. Igitur è contra ob id, quod videat Deus possibilis omnia, videt potentiam suam interminatam, uti terminatam videret, si non videret possibilis omnia; quandoquidem si vel unum è possibilibus non esset possibile Deo, Divina potentia non esset omnipotentia, & ideo foret terminata; nec aliter videretur, quia non videretur tanquam omnipotentia.

XXIII.
Tum Ad
versarius
frustra fingit
tot vel tot
species possibilis
& similiter tot
vel tot individua
possibilis.

Hinc patet quam prave opponatur ab Adversario, quod in nostra hypothese videret Deus tot individua in tot speciebus producibilia; siquidem species producibiles multoque minus individua intra illas producibilia numerum non habent, uti terminum non habent, sive spatia, sive tempora ad quae posset Deus Orbem extendere; & sic de ceteris possibilibus, quorum de cetero non licet in Deo notitiam confusam utrilibet cogitare; quasi factis sit, si Deus noverit sibi nihil impossibile esse. Non, inquam, licet, quia ex adverso omnis notitia quae in Deo est, cogitanda est ad supremum evidentiae gradum perducta propter modum comprehensivum quo Deus novit quidquid novit. Quare graviter